

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718940876000.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

FØRSTE STEMME.

Vi dandse Haand i Haand med Fodtrin lette,
Vi hendes Sjel til Hjulets Ring skal flette.

Fjeldkongen gaaer. Baggrunden aabner sig, hvor ULRIKKA først sidder taus og spinder, noget efter synger hun, idet hun bliver ved at spinde, følgende Sang:

En Skat jeg alt har, snart jeg flere skal eie,
Beständig i Kreds maa sig Guldtene dreie,
Og ei tør jeg hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørren maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

I Gaar var jeg Gjest i den Fattiges Hytte,
I Dag ei med Konger min Lod vil jeg bytte;
Dog ei tør jeg hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørren maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

See Sølvaaren glimter i Fjeldvæggens Stene,
Men Fjeldet er koldt, og jeg sidder alene,
Og ei tør jeg hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørren maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

I Afgrunden lyser ei Sol eller Stjerne,
Min Fæstemand vandrer forladt i det Fjerne;
Men ei tør jeg hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørren maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

De faldende Floder i Dybene synge,
Men Mathed og Søvn paa mit Øielaag tyngte;
Dog ei tør jeg hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørren maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

Hun falder i Søvn. Musikken vedbliver, men i Søvn falder hun ind med Omqvædet. 66

Jeg aldrig tør hvile, jeg Hjulet maa træde,
Jeg Hørren maa snoe, jeg maa Guldtraaden væde.

Musiken vedbliver endnu, og efter et lidet Mellemlum gjentages det samme Omqvæd som et Echo af et